

EDITORIAL

Vážené kolegyně, vážení kolegové, píši tento editoval v době, kdy se ohlížíme za nedávnou 67. Výroční konferencí ČUS, která se konala společně s 17. ročníkem Středoevropské konference EAU (CEM) na konci října 2017 v Plzni. Osobně si myslím, že obě akce proběhly na vysoké odborné i společenské úrovni. Absolutorium si zaslouží zejména prof. Hora se svým týmem, který přípravě věnoval těžko představitelné množství času a nejvíce „nesl kůži na trh“. Navíc v situaci, kdy se CEM společně s národní konferencí konal vůbec poprvé a zkušenosti s tímto formátem chyběly jak lokálním organizátorům, tak organizátorům z centrály EAU.

Troufám si říci, že nakonec všechno „klaplo“ na výtečnou a akce významnou měrou přispěla ke zvýšení renomé české urologie ve středoevropském, ale i celoevropském měřítku. A organizátorům dalšího ročníku CEM se v hlavách nepochybně už teď honí myšlenky o hodně vysoko nastavené laťce. ...

Já bych se ale s Vámi rád podělil především o pár myšlenek a postřehů, které mne napadly v souvislosti s českou částí konference, na jejíž přípravě jsem se podílel.

Prvním a velmi příjemným zjištěním je neustálý růst kvality abstrakt, která přihlašujeme na konferenci. Za těch šest let, co se účastním práce vědeckého výboru našich konferencí, je patrné jejich markantní zlepšení nejen po stránce formální, ale zejména obsahové. Letos již odpovídala naprostá většina přihlášených abstrakt doporučením, která byla uveřejněna v České urologii (Ces Urol 2016; 20(1): 33–38) a členové vědeckého výboru tak měli při jejich posuzování poměrně lehkou práci. Odmítnuto bylo jen několik abstrakt, která nesplňovala ty nejzákladnější požadavky (důsledné zaslepení autorů pro hodnotitele, jasně interpretovatelnou metodiku a výsledky, korektní formulace závěrů), v několika málo případech byla důvodem odmítnutí snaha o tzv. „salámování“, tedy o rozdělení výsledků získaných na jednom souboru během jednoho časového období do několika prezentací.

Proti tomu bojují organizátoři všech kongresů na světě a v duchu tohoto trendu budeme postupovat do budoucna i my. Jako velmi důležitá a citlivá se ukazuje být stránka posouzení abstrakt z hlediska vědecké nezávislosti prezentovaného obsahu. Vědecký výbor na jedné straně chce během výroční konference umožnit výměnu názorů a zkušeností s postupy a technikami, které jsou moderní a zatím nemají jasnou oporu v „evidence based medicine“, na druhé straně však z pochopitelných důvodů chceme eliminovat z vědeckého programu sdělení se zřetelným komerčním podtextem. Jedním z opatření, směřujícím k zabezpečení adekvátní odborné úrovně a nezávislosti vědeckého programu, je deklarace případného konfliktu zájmů u všech přihlášených abstrakt, kterou bude vědecký výbor vyžadovat od příštího roku. Dalším úkolem pro vědecký výbor je zamyslet se nad tím, jak v budoucnu co nejobektivněji posuzovat úroveň přihlášených videí a zvolit proporcionální prostor pro jejich prezentaci. Objevily se totiž názory, že časová dotace na prezentaci videí je ve srovnání s časem věnovaným prezentaci mnohdy velmi rozsáhlých a kvalitních prací formou diskutovaných posterů neúměrně dlouhá.

A když je řeč o růstu kvality abstrakt přihlášených na českou část konference, nelze nezmínit i celkem 63 prací českých autorů přijatých k prezentaci na CEM, což o kvalitě nepochybně vypovídá.

Dalším nesmírně potěšujícím poznatkem byl vysoký počet prací přihlášených do soutěže ČUS o nejlepší vědeckou publikaci. Zejména v kategorii článků publikovaných v časopisech s „impact faktorem“ museli hodnotitelé obtížně vybírat nejlepší z celkem deseti velmi kvalitních prací. Doufejme, že se v příštích letech dočkáme minimálně stejné publikační úrody.

A ještě jeden milý postřeh jsem si z Plzně odvezl. Pokud jste zavítali na sesterskou sekci, budete se mnou asi souhlasit, že zásadní změna se odehrála za poslední roky i zde. Naše kolegyně totiž učinily nevídaný skok ve svých odborných i prezentačních dovednostech a posunuly se od